

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 300 Lei. — Șase luni 150 Lei. — Trei luni 80 Lei. — Pentru străinătate un an 600 Lei. Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marți și Vineri

Prețul inserțiunilor: un gir pe 5 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Papismul — impediment în calea cooperării dintre biserici

Chestiile religioase au început să fie de actualitate în discuții și în presă. E un fapt îmbucurător. Dar publicul nostru nu e destul de pregătit pentru înțelegerea acestor chestiuni. Și aceasta ne cauzează în temeiile îngrijorări. Cei ce discută chestiile religioase nu sunt lipsiți de prejudecări. Și faptul acesta ne întristează. Pentru că se crează nouă erezi și haos, precum și o atmosferă neprielnică în jurul unor plăpânde încercări de a ieși la lumină din criza prin care străbatem.

Noi credem că chestiile religioase plutesc la înălțime și ceice se încumetă a se ocupa cu ele, sunt datori să se ridice la înălțimea lor, căci a le cobori în atmosfera împănată a vieții cotidiene, nu face decât să le pângărească.

Ne-am ferit, în mod consecvent de polemii și de discuții în chestii religioase și bisericești. Cunoaștem psihologia multor buni creștini cari spun: Pacat că cei bisericești se întrec la astfel de discuții. Nu și ajung scopul. Nu se vor convinge unii pe alții. Se tulbură pacea vieții interne. Mai bine ar fi să trăim unii cu alții în pace, fără să scormonim relele și fără să ne criticăm unii pe alții. Și este mult adevăr în astfel de păreri. Pentru creștinii, doritori de liniște sufletească, disputele sunt totdeauna materii dureroase. Desbinările dintre creștini sunt rane sângărânde și pricină de întristare pentru Mântuitorul no-

stru. Dar noi nu putem uita că adevărul credinței nu-l putem sacrifica. Noi trebuie să lămurim acest adevăr cu toate mijloacele, cari ne stau la îndemână și să stăm întru ajutor și altora să-l vadă și să-l urmeze, în spirit de caritate și de sinceritate.

Lumea de azi se sbate după pace și după liniște ca să-și poată vindeca ranele dureroase pricinuite de războiul mondial. Și asistăm la plămădirea unei noi viziuni individuale și colective. Din străduințele acestea s'au zămislit: Liga națiunilor, soborul de conciliațiune, preconizat de sfânta Evanghelie precum și curentul idealștilor creștini pentru unirea bisericilor. Ca unii care facem parte din lumea de azi, ascultăm aceste chemări și simțim că trebuie să intrăm și noi în acest curent și am vrea să aducem și noi partea noastră de contribuție la crearea noii vieți a viitorului. În tesaurul vieții de mâine vom găsi fructificate ceea ce și noi destinăm din dania curată a vieții de azi.

Străduințele pacifiste din ziua de azi nu sunt numai un aport politic ci mai vârtos o problemă religioasă morală.

Tratatele conferențelor de pace sunt hârtie și cerneală dacă pacea nu pornește din sufletul neamurilor. De aceea am salutată cu deosebire bucuria participarea Bisericii noastre la Congresul creștinismului practic din Stockholm, din vara trecută.

Neînțelegerea e atitudinea acelor, care în presă au răstălmăcit rostul participării noastre într'un altfel de act de solidarizare creștină, în scopul aplicării principiilor lui Hristos la problemele reale ale vieții.

Cu acest prilej scriitori ortodocși și persoane însemnate în ierarhia socială au făcut apologia catolicismului român, atribuindu-i misiuni în opera de înfrățire a neamurilor, misiuni care însă stau în contradicție cu spiritul, cu ființa, cu istoria și cu organizația acestei biserici. Biserica română, invitată să ia parte la congresul din Geneva și la cel din Stockholm, n'a consimțit să participe la nici un congres, rămânând în izolare, regretată de toți creștinii.

Exclusivismul ei o ține departe de orice legături cu alte biserici sau confesiuni creștine.

Ce este Biserica papistașă?

Orice creștin luminat vede în Biserica Romei, o mare și puternică organizație omenească. Sacrificiile ei și înfringerile ei misionare sânt cunoscute tuturor. Nu e colț pe pământ, nestrăbătut de misionarii catolici. Ea a implantat crucea lui Hristos în pustii înzăpezite ale Nordului și în deserturile păjoite de soare ale Africii și Arabiei. Nu se tem misionarii ei de sălbatic, de ciușă și de barbarie. Mucenicii ei străvechi împodobesc veacurile până în ziua de azi. Și în sânul ei s'au sălășluit credincioși din toată lumea. Dar în istoria ei sunt și multe pagini de scârbă și de groază, de sânge și de foc.

FOIȘOARA

Isus Hristos și viața religioasă-morală a minierilor *

de Pr. Ioan Duma

«Căutați pe Dumnezeu, și va fi viața sufletului vostru». Ps. 68. 33.

Îndrăznind să abordez schița, — căci cine ar putea să aibă pretenția de a exhausta chestiunea aceasta vastă în cadrele unei conferințe de o jumătate de oră? —, să știț, zic, câteva dintre momentele principale ale celei mai noi fețe a vieții poporului nostru, sânt nevoiți să mărturisesc, că m'am găsit aproape fără nici o orientare în câmpul ars al problemei ce mă preocupă: un biet rătăcit în Sahara fără oaze de popas, fără poteci de arătare a drumului. Și dacă am găsit raze de lumină, care m'au orientat, acestea au fost — prin contrast și prin acord final din cuvântarea I. P. S. Sale mitropolitului nostru Nicolae, ținută la congresul din

* Lucrare citită la adunarea generală preoțească, secția Sibiu, ținută în Noemvrie în Deva.

Stockholm, în care profunda lui știință și divinața, cu care arată miezul lucrurilor, au strălucit din nou, — și în vastul magazin de cu noștințe care este cartea pastorală p. arhiepiscopului Scriban. Incolo, literatura noastră bisericească abia acum deschide ochii asupra marelui preocupări de viață sufletească a muncitorimii industriale, în special a minierilor.

Cu toate acestea trebuie să purcedem la aflarea de soluțiuni practice, sau măcar la indicarea cărilor, pe cari am putea conduce la Dumnezeu fracțiunea în spornică creștere a credincioșilor bisericii noastre. Căci și muncitorii minieri trebuie să fie ființe, în cari să trăiască Hristos, cari trebuie să se pătrundă de conștiința că, fiind o parte a omenirii, nu se pot desface din comuniunea vieții sufletești a ei, omenirea însăși neputând să trăiască cu adevărat decât în cadrele creștinismului. În privința aceasta este interesantă mărturisirea președintelui republicii cehoslovace, Masaryk, — de sigur că acesta nu-i un clerical, — care spune: «Cine a mântuit omenirea? Nu bărbații politici, nici economiști, nici socialiști sau demagogii. Într'adevăr este sublim să vezi, cum Hristos, cu toată ne-

linștea politică și socială a vremii, s'a ținut departe de orice politică, deși pentru El ar fi fost ușor să câștige toate celelalte lucruri prin manevrări politice. Dar ceesea pretindea El era: îmbunătățirea caracterelor, adăncirea simțirii. El voia să facă pe oameni mai buni, fiindcă știa că aceasta este condiția de capetenie pentru liniștea sufletului». (Ioan D'Armes: Masaryk, Berlin, 1924, p. 9). Dacă un proletar de azi, reînfrânt de țară, crede și mărturisește astfel, sânt convins că și tovarășii lui pot să fie îndrumați și cucerii pentru acest ideal!

Greutatea cea mare este necunoașterea exactă a situației sufletești și materiale a muncitorimii, cum și orientarea precisă, la timp, privitor la curentele cari se îndreaptă asupra ei. Căci contactul cu muncitorii este în general dificil și încrederea lor în preoți este ținută atacurilor permanente ale agitarilor sectari și politici, cari sânt de obicei la nivelul moral și cultural al maselor, plus șmecheria profesională. Apoi psihologia minierilor noștri nu este identică cu psihologia clasei proletare din toată lumea, cu toate semnele exterioare, cu tot cortegiul maimuțesc al contagiunii internaționale,

Cruzimile mohamedanului Saladin dispar fața de cruzimea Ducelui de Alva. Înecarea în sânge a Valdensilor e fără de pereche în istorie. Sunetele sinistre ale Clopotelor la mîrzul nopții, care au chemat la măcelul Hughenotilor, în noaptea sfîntului Bartolomeu, reamintesc sacrificiile aduse zeului Moloch. Aceste pagini sunt o enigmă înfrîntoare într-o istorie bisericească.

Dar Inchiziția? O legendă spaniolă spune cum Isus Hristos s'a înfățișat înaintea marelui Inchizitor în Sevilla, unde mii de eretici se ardeau pentru credință. Și Hristos trecea printre mormanele de cenușă ale martirilor. Poporul de rînd se strănse în jurul lui Ius și El i binecuvînta. Marele inchișitor porunci să-l închidă, iar la miezul nopții s'a dus la camera unde era închis. «Rău ai făcut — zise inchișitorul — că ai venit pe pămînt, să te îngerezi în treburile bisericii tale. N'a fost corect să respingi ofertul Ispititorului, căci lumea nu se poate converti cu ajutorul puterii spirituale. Numai trei forțe pot ține lumea în frâu: minunea, pedepșa și autoritatea! Iar tu le ai răspuns pe toate, proclamînd libertatea și iubirea, pentru care lumea nu e pregătită. De aceea a fost necesar ca biserica să corecteze opera ta și să introducă s'biă Căsușului. Iar tu măine vei fi ars pe rug, pentru că n'ai avut voie să te amesteci în treburile bisericii tale!»

Hristos n'a zis nici un cuvînt ci a privit cu milă în ochii bătrînului. Tremurînd de frică, acesta a descolit ușa, i-a dat drumul din temniță să plece și să nu se mai întoarcă.

Catolicismul roman e continuarea Cezarismului Romei. Împărăția romană s'a transformat dintr'un autocratism militar într'un autocratism ecleziastic.

Postulat fundamental al Romei ecleziastice e că Isus Hristos a instituit pe Petru și pe urmașii săi să fie vicarul lui Dumnezeu pe pămînt, să administreze biserica, s'o conducă și să controleze în absența sa; că prin urmare tot ceea ce acest vicar al lui Dumnezeu declară în mod oficial e adevărat în chip infailibil și că ceea ce dispune trebuie să se execute.

care se numește: modă. Muncitorii noștri sînt, pe jumătate, țărani. În momentele lor de intimitate strălucește încă acea admirabilă viziune a largului firii și a libertății, pe care o evocă la Stockholm cu atîta splendoare mitropolitul nostru. Nostalgia vieții de acasă stăruie încă în ideea muncitorilor, și poate să slujească de bun ajutor în lucrarea noastră de mîntuire sufletească. Dar se ridică întrebarea: are muncitorii mîna minieră o adevărată viață religioasă și morală? Conglomeratul acesta de oameni, omogenizați, în parte, prin felul de cîștig al pâinii de toate zilele, are el un puls palpabil al vieții sufletești creștine?

Manifestările zilnice, cu preferință accentuată pentru elementul spectaculos al formelor religioase, cu exteriorizarea sgomotoasă a sentimentelor de credință, cercetarea în număr mic a bisericii, nelpărțirea la timpurile indicate de biserică, concubinajul și desfacerea căsătoriilor cu mai multă ușurință decît a unei învoielii arvuite, fără de preocupări față de hotărârile conaanelor, și alte multe semne similare, par a zugrăvi un tablou negru al necredinței. În schimb: jertfirea permanentizată, mărită la ocazii dese, pentru scopuri bisericești, în general de natură religioasă, donațiunile de ajutorare la prilejuri catastrofale, sau și numai la lipșuri puțin comune, corurile religioase, reuniu-

Dar de oarece acest vicar nu poate avea atribuțiile omnipotenței divine, autoritatea sa se va transmite cu ajutorul birocrăției bisericești, iar glasul protului dela marginea pămîntului e glasul Papei, reprezentantul lui Dumnezeu. Pe acest postulat se întemeiază strașnica organizație și disciplină în biserica romană. Loialitatea față de Pontificul roman întrece loialitatea față de însuși Mîntuitorul Hristos. Un jehuzit francez a arătat în ce raport e Papa cu Sfînta Euharistie, spunînd că în sfînta cuminicătură Hristos e prezent dar silent, iar Papa reprezintă pe Hristos grîind.

Aceasta nu e singura abnormitate în concepțiile Papalității.

Falsurile din Decretum Gratiani sînt șarlataniile cele mai mari, cunoscute de istorie.

De curînd a apărut în Anglia o carte: Catolicismul și Internaționalismul, de prof. sorul W. H. Carnegie, în care se dovedește cum din unire dintre Imperialismul roman și Catolicismul creștin s'a născut un internaționalism, care are o notă creștină, dar sub ea se ascunde imperialismul păgîn. Reformația e arătată ca rezultat al luptei îndelungate între forțele naționalismului cu internaționalismul. Acesta nu putea să se aplice în sinul unor popoare, care ajunseseră la maturitate și nu mai puteau suferi jugul papal. Despotica și centralista autoritate a Scaunului papal a provocat rezistență și a grăbit desrobirea spirituală a lumii apusene și Reformațiunea.

Cicloul dela nord a dărâmat ce a găsit în cale. Iconoclastii, ce e drept, n'au cunoscut granițe. Cu toate acestea în Anglia și în Suedia, Reformația n'a trecut în extrem. A olo au curățit grădina Bisericii de buruienile și bălările papalității și sînt pe calea revenirii la adevărurile pure ale ecumenicității și tradiționalismului ortodox. Trecînd prin această operație de purificare se vor găsi în condiții de identitate cu Biserica noastră ortodoxă.

Principiul național în biserica ortodoxă exclude internaționalismul preconizat de Roma. Biserica ortodoxă a încercat să combine naționalismul cu spiritul supra-național creștin.

nile cu scopuri morale, dovada unei camaraderii cosistitoare, care tradă sentimente de profundă iubire creștinească, cu un cuvînt: o hotărâtă și ades repetată bruință a celor netrecătoare asupra celor trecătoare, — ne arată și militeză pentru un fond puternic de religiositate la întunecatul popor de mucenici al aierului otrăvit de gazuri. Au în realitate muncitorii minieri o viață religioasă morală cu rădăcini adînci, — dar cu restămăcir, cu erori de credință și cu practici păgîne. După scrisa Apostolului: «Răvna lui Dumnezeu au, însă nu după cunoștință» (Rom. 10, 2).

Aci am ajuns la marea rană morală a vremii: la secte. Dreapta credință a muncitorilor este otrăvită de eresuri. Asemenea fariseilor și învățătorilor de lege, despre cari ne spune Evangelistul, mulți dintre lucrătorii industriali au lepădat dela sine sfatul lui Dumnezeu» (Luc. VII, 30), făcîndu-li-se acesta «miresmă a morții spre moarte» (I Cor. 2, 16). Eu, personal, văd în această mișcare mai mult o întîrziere, o abateră vremelnică a creștinilor dela calea, care-i călăuzește la Hristos. Vechea înțelepciune a lui Gamaliel, că de este dela oameni se va risipi (Fapt. 5, 38), se va adevăra și în acest caz. Mania sectară este exploatarea conștiinței și sistematică a psihozelor de după război de către dușmanii bisericii. Astfel de mișcări am avut, și

În ortodoxie doctrina comună e centrul de unificare, precum rezultă din expunerile tuturor teologilor ortodocși.

În biserica latină, care se mîndrește că a realizat idealul internațional, conducerea e în mîinile Italianilor, iar din 64 de cardinali, 32 aparțin Italiei, iar restul sînt din lumea întreagă... Internaționalismul ei e un amalgam multicolor, iar nu o unire de individualități etnice, încadrate într-o comunitate universală spirituală.

Un arbore viguros nu ni-l putem imagina decît cu rădăcinile sale înfipte adînc în pămînt și cu o coroană desfătîndu-se în libertatea aierului și în lumina soarelui.

Pentru o biserică creștină liberă, naționalismul e terenul solid, în care sînt înfipte rădăcinile, iar coroana se desvoltă în atmosfera măreții a adevărilor lui Hristos. În glorioșul templu al creștinătății reunite, neamurile creștine nu pot înfrîna decît avîndu-și personalitatea lor etnică formată, eliminînd suferințele exclusivismului și ale șovinismului național, care sînt niște vîlăstare din trunchiul primitiv al instinctelor, neolteute prin Hristos.

Biserica noastră ortodoxă întinde ramura de maslin înaintea tuturor creștinilor, cari vreau să se înmărtăsească de depozitul credinței, în straja căruia s'a găsit.

Biserica anglicană și suedeză sînt mai aproape de noi decît alte comunități.

Și salutăm cu multă simpatie aceea directă nouă din Protestantism, care convergează spre o restaurare a ecumenicității și care e îndreptată spre ortodoxie.

Papalitatea nu se poate abate din linia ei de conduită, de exclusivism și șovinism.

Adunarea eparhială a Basarabiei s'a ținut în Chișinău la 8 Decembrie 1925. I. P. S. Sa arhiepiscopul Gurie, președintele adunării, a făcut istoricul congreselor trecute ale Basarabiei, accentuînd însemnătatea legii de unificare a organizației bisericești. Mai mulți din reprezentanții mireni săteni ai adunării eparhiale basarabene s'au ocupat de chestiunea calendarului, și au cerut ca Sf. Sinod, în actuala sa sesiune, să se ocupe din nou cu această chestiune și să se rostească pentru revenire la vechiul calendar. S'au ales apoi diferitele comisii.

vor fi după fiecare mare cataclism moral și material, cu răsnetul mai mare sau mai mic, după împrejurări. Așa a fost, pe alte terene ale vieții, napoleonismul, în primul sfert al secolului trecut, descris atît de magistral în «Rouge et noir» de Stendhal, — așa mai avem azi mussolinismul. Aceeaș sete bolnavă postbelică îndrumă, în vremea noastră, elementele morale și fizice nesănătoase ale creștinilor spre căutarea de noi adevăruri, — «neștiind al cărui Duh sînt» (Luc. IX, 54). Nu vreau să fiu atît de migălos încît să înșir, deși nu le ignor însemnătatea, toate măruntășurile, cari înfrînesc și fac să se aprindă cu făcări prelungele pe alocurea flagelul sectar, nici ravagiile model pe terenul acesta; dar nici nu vreau să par atît de simplist, încît să reduc explicația unui fenomen de întîndere la o singură cauză. Știu: formulele simple par ingenioase în claritatea lor, dar sînt tot atît de infructuoase în consecințe. Deci mai auză încă o considerațiune, care lămurește succesul ereziarhilor vremii: este reacțiunea inconștientă a sufletului maselor muncitorești împotriva stîrpi-cunei filosofiei materialismului istoric, cu care a fost îmbătăită de lungi decenii clasa mîntă. Este unda de misticism, dorința de imaterialitate, cari răsar din durere și mizerie. Caută acum, bieții oameni, mai întîi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, în speranța că celelalte li se

Congresul național-bisericesc se va întruni pentru constituirea la 15 Ianuar 1926. După constituire va fi convocat pentru a alege un episcop în scaunul vacant al eparhiei Tomisului.

La discuția legii învățământului particular, în ședința camerei dela 7 Decembrie 1925, luând cuvântul dl profesor N. Iorga, declară următoarele despre învățământul confesional:

Ardealul a trăit la școala confesională; în Bucovina a fost școala iosefiană, neconfesională, care n'a dat roadele minunale ale confesionalismului. Avem așa de puține tradiții, în cât nu e bine să pierdem nici una. În școlile confesionale zace o moștenire de care nu aveți dreptul să vă atingeți. Veți sfârșii forma, va — supra veți spiritul, și dacă el va scădea în intensitate, vina va fi a d-voastre. Școala este a localității. Oamenii de acolo au dreptul să și facă școli de care cred că au nevoie. Trebuie să avem respectul pentru realitățile morale.

Concepția religioasă în școală

Concepția religioasă ce trebuie să o aibă tinerimea școlarelor noastre secundare, este lucru de nu puțină însemnătate, — în ziua de azi, când ideile materialiste, darviniste, raționaliste și cum se mai numesc, se întind zilnic. Formarea concepției religioase creștine ar avea să înfrâne răul amenințător, făcând cu puțință propășirea vieții morale.

Pentru ca elevii să aibă această concepție, trebuie în primul rând bine predate în școală învățăturile de evlavie însoțitoare ale Mântuitorului.

Această năzuință formează pentru profesorul-catihet, — dar și pentru colegii săi, — cea mai mare datorie.

Învățământul religios, ca orice învățământ, nu e permis să fie sec, ci dimpotrivă plăcut elevilor și cât mai rodnic.

Profesorul însuși trebuie să reprezinte o personalitate, care prin predarea sa știe să producă în tineret emoțiunea trebuincioasă sufletească. El să fie în stare să facă pe elevi să asimileze materialul, să l aducă în armonie cu celelalte cunoștințe,

asa fel ca nici o contradicție să nu se ivească între ceea ce spune el și spun ceilalți profesori; căci contradicțiile sânt cele mai vătămătoare sufletului tineresc, și abat pe elevi cu totul dela concepția religioasă propusă de biserică.

Contraziceri, de această natură, există adese în mintea elevilor. Ca să-mi dovedesc afirmațiunea, îmi iau voie să descriu o experiență făcută la un liceu d'ale noastre.

Pentru vacanța unui Crăciun am dat elevilor din clasa VI, VII și VIII a o lucrare cu titlul: «Ce cred eu despre Dumnezeu». Am spus să scrie fiecare elev câte o lucrare liberă în care să arate, — după cum crede el — concepția lui despre dumnezeire.

Pentru a putea face fiecare elev lucrarea aceasta fără a avea teamă de notă rea, în cazul când n'ar scrie conform învățăturilor religioase, am accentuat că nu trebuie subscrisă cu numele propriu, ci fiecare să folosească un pseudonim. Teamă că eu le-aș cunoaște scrișoarea încă nu exista, deoarece eram numai de 4 luni la acel liceu. Le-am cerut însă cu toată insistența să fie conștiențioși și sinceri, să mediteze asupra acestei chestiuni și să scrie fiecare ceea ce știe, fie chiar și părere d'a unor învățați, care însă o acceptă ca bună. Li-am mărturisit, că n'am alt scop, decât de-a cunoaște mentalitatea lor, concepția lor religioasă și a căuta de-a îndrepta ceea ce e greșit.

Elevii m'au ascultat. După vacanță în fiecare clasă pe catedră am aflat atâtea lucrări cât era numărul elevilor mei ortodocși din aceea clasă. Din aceste lucrări unele aveau 6 pagini pe 1/2 coală, altele 5-4, și cele mai mici 3-2 pagini.

După ce le-am corectat pe toate, am făcut următoarea statistică:

În cl. VI. din 32 elevi au lucrat conform învățăturilor bisericii ortodoxe 13 cu foarte bine, 9 cu bine, 7 au fost șovăitori în faptul că există sau nu Dumnezeu, iar 3 atești.

În cl. VII. din 15 elevi au lucrat conform învățăturii bisericii 11 elevi, șovăitori 2, darvinisti 2.

În cl. VIII din 15 elevi au lucrat con-

form învățăturii bisericii 12 elevi, 1 șovăitor, 2 materialisti.

Eată deci, că nici în clasele superioare, nici chiar în cl. VIII-a, n'au ajuns toți elevii la convingere religioasă, că există Dumnezeu personal, ca o ființă supranaturală, care a creat lumea, dându-i o lege eternă după care se conduce lumea fizică în cea mai perfectă armonie, și o lege morală după care trebuie să se conducă oamenii.

În vacanța Paștilor li-am dat să lucreze tot în același fel, a doua lucrare, cu titlul: «Ce cred eu despre Isus Hristos?»

Aici încă s'au găsit elevi, cari au lucrat contrar învățăturii bisericii, au adoptat unii învățătura lui Renan, negând dumnezeirea Domnului nostru Isus Hristos.

Aceste două încercări cred că dovedesc de ajuns rezultatul contradicțiilor, care se află în școala noastră secundară și care nu sânt armonizate și poate nici explicate în destul.

Concluziile care le scoatem de aici sânt:

În primul rând: tinerimea din școlile secundare trebuie supravegheată de profesorul-catihet în formarea concepțiilor și îndrumată spre formarea unei concepții religioase creștine, care să-i clarifice nedumeririle și să-i dea răspuns la problemele cugetării și mai ales să-i consolideze caracterul creștinesc. Ei sânt dornici de a cunoaște aceasta, ear religia e singurul studiu, care le poate spune tot ceea ce sufletul dorește. Ea este studiul care le dă speranța răsplătirii tuturor faptelor bune, deci îmboldul spre cinste și muncă. Ei iubesc acest studiu, când profesorul lor este un bun părinte sufleteș, care caută îndreptarea elevilor săi și nu pedepșirea.

În al doilea rând tratarea acestui studiu trebuie să se facă în mod pedagogic.

Când învățăturile religioase sânt expuse în mod abstract și autoritativ, fără a fi raționate cu elevii, atunci studiul religiei devine obositor și împiedică formarea adevăratei concepții religioase. Se naște întrebarea, cum poate profesorul-catihet să predea aceste învățături abstracte în mod științific și cum pot fi raționate? Foarte ușor, căci aici se poate ajuta cu

vor adauge lor, — după ce s'au încredințat, că aceste «celelalte», adică lumea cu bunurile ei, nu le-au putut aduce nimic din împărăția și dreptatea lui Dumnezeu.

Cunoșcând această stare de spirit a maselor, ni se cade nouă, conducătorilor din cler, întâi, și laicilor, apoi, ca să o canalizăm în direcția cea bună. Să nu ni se poată spune nouă, pentru nevrednicia noastră, cuvintele citate de Apostolul Pavel: «Numele lui Dumnezeu din pricina voastră este defăimat între neamuri» (Rom 2, 24). Trebuie să pornim și să organizăm opera definită de Mântuitorul cu vorbele: «Eu v'am ales pe voi din lume» (Ioan, 15, 18). — evanghelizarea turmei credincioase, cu toate mijloacele care ne stau la îndemână.

Mijloacele acestea sânt de ordin religios-educativ și mijloace care sânt rezultatul funcțiunii sociale a bisericii.

Ca în orice lucrare, și aici trebuie să începem prin schimbarea mentalității oamenilor dispuși să apace, sau chiar porniți, pe calea răstăcirii. Pentru cea din capul unghiului vor trebui să fie și azi educațiunea în familie și catehizarea în școlile primare și secundare, în școlile de ucenici și de meserii. Catehizarea făcută de profesori (nu spun: parohi), cari să se prezinte cu prestigiul darului și cu focal sacru al chemării. Catehizarea făcută nu din cărțile de citire, în

cară bucaților de religie li s'a tocit farmecul sfânt de vecinătatea atator lucruri comune între cari ele se găsesc așezate, — ci din manuale anume întocmite, cari dau florul islării și al distincției, — al sfîșeniei.

Urmează spovedania, cu întregul ei arsenal de arme morale. O mărturisire pentru care elevii în special, dar și toți credincioșii, sânt bine pregătiți, lasă în suflete dăre de lumină cari nu se mai întunecă. Poate să fie, în per-vazul amintirii cuiva, vre-o icoană care să cutremure, să moralizeze la fiecare ivire a ei atât de mult, ca evocarea unei cuminăcări, cu toate stintele ei forme bine pregătite?

Și-apoi predica! Podoaba amvonului, cu infinitul ei registru, dela aspra pornire a profetului: «Spune-le lor călcările de lege ale lor». (Is. 58, 1), până la divina mângâiere, că «partea cea bună și-au ales» (Luca. 10, 42), — predica cuvântului «cu vreme și fără vreme» (II Tim. 4, 2), amintind adesea că va fi un timp, când oamenii nu vor suferi învățătura sănătoasă, ci «după ale lor poftă își vor grămădi învățături, gâd-lați fiind la suz, și dela adevăr își vor întoarce auzul, dar se vor abate la istorisirii închipuite» (II Tim. 2, 3-4). Nu predica din datorie, nici din dorința de paradare, ci predica despre care scrie prorocul că-l mistue și nu i poate suferi părjolul intern, încât este nevoit să cuvânteze. Nouă să

ne vină în minte cuvintele sfântului Ioan Gură-de-aur, care ne îndeamnă să nu încetăm a împărtași credincioșilor sfaturile noastre, indiferent de rezultat. «Fântânile cure chiar când nime nu scoate apa, isvoarele forfotesc și când nime nu ia apă dintr'însele, și părăile cure chiar și când nime nu însetează. Așa noi, cei ce sântem puși spre a propovădui cuvântul cel ceresc, să nu tăcem nici odată, asculte ne cineva sau nu». Ieremia prorocul zice: «Făcutu-m'am spre răs, toată ziua am fost batjocorit. Și am zis: nu voi mai numi numele Domnului, și mai mult nu voi grăi întru numele Lui. Dar s'a făcut ca focul ce arde și îmi aprindea oasele mele. și era să pier, și nu puteam suferi» (Ier. XX, 7-9). După: Predica de Hrisostom-Melchisedek, pag. 36 4-5). Așa se pretinde a fi răvna noastră!

Serviciile divine, slujite în sobor, la cari să participe credincioșii din diferite comune, — să meargă în procesiune, pe cât posibil, — unde să se predice de parohi streini, dar bine pregătiți, sânt un excelent mijloc de răspândire și întărire a dreptei credințe. Știți puterea de vindecare a luminei și a căldurii solare, întrebuintă contra boalelor ce se dezvoltă la întuneric — așa este aerul liber, suflarea Duhului pe urma slujbelor în sobor, făcute cu cuvântul și amplexarea vremilor de creștinism clasic: distrug microbii morali ai tuturor boalelor sectare, cari

multele examinări și exemple ce le poate lua din natură, din viața de toate zilele, cum făcea Mântuitorul în parabolele Sale, și din lectura cărților care se ocupă cu aceste probleme.

E adevărat că lucrul cere stăruință și talent, dar celce și-a ales această carieră trebuie să muncească și să facă apostolie.

În al treilea rând profesorul de religie trebuie să cunoască și conținutul celorlalte studii care se propun elevilor, îndeosebi toate teoriile care ar prezenta oare care contradicție cu studiul lui. Pentru aceea trebuie să se ia contact cu ceilalți profesori și să-i facă să armonizeze acele contradicții, de fapt numai aparente. El, pe lângă cunoașterea amănunțită a acestora și a apologeticii creștine, trebuie să cunoască și alte cărți, care tratează raportul dintre știință și credință, dintre creștinism și științele naturale etc.

Observând toate lucrurile acestea, și multe alte considerațiuni, care nu se pot înșira într'un articol de gazetă, profesorul catehet va ajunge la rezultatul dorit și va fi o personalitate, care atât prin predarea sa cât și prin viața creștinească va infiltra în sufletul elevilor cugetări creștine, sentimente nobile și îndemnuri la sfințenie.

Simțul religios și concepția religioasă creștinească se va întări și îi va face să cunoască principiul suprem al moralei Mântuitorului Isus Hristos și să trăiască conduși de acest principiu: «Căci numai una trebuiește: dragostea».

I. Știrbeț.

A apărut

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1926

Se vinde la **LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ** în **SIBIU**, și la alte librării. — La cererile prin **MANDAT POȘTAL** se va adăuga 5 Lei pentru porto și recomandat.

se prădesc în ungherele sufletului năpârlite, în camerele inimilor fără aerisire duhovnicească.

Se înșiră apoi întreaga cunună de asociațiuni cu caracter religios, cum este de pildă «Oastea lui Hristos», sau cu caracter bisericesc, despre care am vorbit mai pe larg în conferința mea din anul trecut, despre «Apostolatul laic la oraș». Deasemenea și multe organizațiuni cu scop de binefacere, variată după necesități și după putință, cari, făcute cu conștientă sau cu participarea sau și numai cu binecuvântarea Bisericii, îndrumă lumea spre izvorul tuturor bunătăților: Hristos.

(Știrșitul urmează).

Magii dela răsărit. A apărut în editura Librăriei dieceane din Caransebeș «Magii (craii) dela răsărit — cântece și cuvinte pentru copii, cari umblă cu steaua», retipărite din «Cartea de rugăciuni și cântări bisericești, de Dr. Petru Barbu». Prețul unui broșur este 2 lei.

Dușmanii omului. A apărut Nr. 131 al «*Bibliotecii populare a «Asociațiunii»*: «Dușmanii omului» (Vrășmașii sănătății și ai averii). Sfaturi practice de **Ioan Pop Câmpeanu**. (Prețul 5 lei). Sfaturi despre: limbrici, țânțari, muște, stîlnețe, paianjenii răii, căni turbați, gălbeșă, omizi, molii, viespi, muștele columbace, lăcuste, gâr-gărițe, șoarecii de câmp ș. a.

Nr. 10601—1925 Ep.

Notificare oficială

Discul Nașterii Domnului pentru Internatul arhidiecezan

În baza concluziilor Ven. Sinod arhidiecezan Nr. 34/1922 referitor la înființarea Internatului arhidiecezan pentru orfanii de preoți, prin aceasta dispunem, ca la sărbătorile Nașterii Domnului din acest an să se poarte în toate bisericile din arhidieceza noastră un disc în favoarea acestui internat.

Sumele încasate în singuraticile parohii se vor administra oficiilor protopresbiterale, de unde se vor trimite apoi până la 1 Februarie 1926 Consistorului arhidiecezan pe lângă raport, însoțit de o consemnare întocmită după comunele bisericești.

Sibiu, 10 Decembrie 1925.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 10602/925 Ep.

Discul dela «Botezul Domnului» în favorul fondului mitropolitan

Atragem atențiunea oficiilor protopresbiterale și parohiale la dispozițiile concluziilor congresului Nr. 236, din anul 1878, pentru înființarea unui fond mitropolitan, conform căruia în tot anul la sărbătoarea «Arătarea Domnului» trebuie să se poarte un disc separat în toate bisericile din mitropolia noastră în folosul numitului fond.

Prin urmare oficiile parohiale să dispună purtarea acestui disc, iar suma ce se va aduna să o trimită prin oficiul protopopesc până la 1 Februarie 1926.

Sibiu, 10 Decembrie 1925.

Consistorul arhidiecezan.

Biserica Ortodoxă Română, Nr. 10 din 1925 este închinat, aproape întreg, pomenirii Sinodului dela Niceea. Conține articole, în parte traduse și în franțuzește, datorite: arhierilor Varolomei și Teofil, arhimandritului Scriban și altor distinși scriitori bisericești. S'a pus, în acest număr al revistei, și multă materie despre calendar, în legătură cu amintirea Sinodului întâi ecumenic.

O carte din veacul al XVIII-lea

În Nr. 89 al Telegrafului Român, venerabilul asesor consistorial, Păr. Matei Voileanu, arată unele interesante lucruri «din cele trecute vremi».

Cred că nu va fi fără interes dacă, urmând pilda St. Sale, voi comunica cetitorilor acestui prețuit ziar, tot de pe timpul vicarului Ioan Popovici, apariția unei cărți intitulată:

«*Preoția sau îndreptarea preoților, care sa tipărit acum de nou în zilele Prea Blagocestivului și Preașfințitului și întru tot Milostivului Împăratului Romî Ioan al doilea Domn, fiind guvernator țării Ardealului Escelența Domnului George Graf Banfi; În vremea cea sta nefiind Episcop Neunil în Ardeal, fiind vicarius clerului neunil C. Ioan Popovici Dehondol. Și cu blagoslovenia C. Consistorium, «Sau tipărit în vestita cetate Kráľská a Sibylului la Tipograful Petru Bart în anul 1789».*

Mai întâi s'a tipărit această «Învățătură către preoți și diaconi» în «Beci» (Viena) la anul 1786 și cu trei ani mai târziu în Sibiu.

Vicarul de atunci recomandă preoșimii această carte în următorul mod:

«Această s. carte ce să chiamă îndreptarea preoților povățuitoră spre toată gătirea sfintei și dumnezeiești Liturghii. Și pentru toate vasele,

Școala mănăstirească

În ziua Sf. Apostol Andrei, la 30 Noemvrie a. c. s'a deschis noua școală mănăstirească, în Sf. Mănăstire H. Bodrog, cu 11 ucenici, sub patronajul P. S. Sale Părintelui episcop Grigorie al Aradului și sub conducerea P. C. Sale Păr. Proosinel Polcarp, starețul Sf. Mănăstiri.

Școala școlii, după noul regulament de funcționare, votat de soborul mănăstiresc este, ca să pregătească, prin educație religioasă și cultură creștinească tineri cu înclinări religioase, din eparhia Aradului — și din alte eparhii, cari ar veni la învățătură — pentru a se dedica vieții monahale și întrucât nu s'ar putea hotărâ la vreme, să și închine viața sfintei mănăstiri, să poată fi aplicați în slujba bisericii și a neamului, după destoinicia lor.

În acest scop, pe lângă învățătura creștină potrivită cinului monahal și pe lângă cultivarea vieții religioase, școala va îmbrățișa următoarele ramuri de activitate: 1. pregătirea ucenicilor în spirit de apostolat religios și de misionarism împotriva sectelor; 2. pregătirea în tipic și cântarea bisericească; 3. instrucția teoretică și practică pentru viața gospodărească, cu fermă de economie câmpului, creșterea vitelor de soi și de lapte, cultura de vie și de pomi, grădinarie, albinărie pescărit etc.; 4. cultivarea semințelor de zărvăvat, pentru providerea trebuințelor de grădinarie ale (inutului); 5. Susținerea unei tipografii pentru tipărirea de cărți bisericești și de alte publicații religioase; 6. legătorie de cărți tipărite; 7. aranjarea unei fabrici de luminări de ceară, pentru trebuințele bisericilor, spre a stavili comerțul cu lumânări din material dăunător sănătății și curățeniei din biserică; 8. înființarea de ateliere de meserii, potrivite în cadrele sf. mănăstiri; 9. înființarea și susținerea unui azil pentru bătrâni și neputincioși, a unui sanator popular și a altor așezăminte de caritate creștinească.

Acestea și alte ramuri de activitate vor fi îmbrățișate, unele dela început, altele pe rând, în măsura îngăduita de mijloacele materiale și de personalul, de care va dispune sf. mănăstire.

Școala de pregătire e întocmită cu un curs de 3 ani, cu 3 clase obligatorii, după care, cei ce vor vrea să se specializeze, vor urma un alt curs de 2—3 ani, după trebuință.

Instrucția teoretică și practică, în afară de personalul sf. mănăstiri, va fi provăzută de persoane didactice și de specialitate și din afară de sf. mănăstire, în deosebire de către unii dintre părinții asessori consistoriali, profesori ai institutului teologic și de preoți trimiși din apropierea sf. mănăstiri.

Școala va avea în deposit permanent, pentru desfacere între vizitatori, cărți edificatoare de suflet și publicații potrivite a s.rvl propaga-nda religioasă, imagini pioase, icoane sfinte

și odăjdile cele trebuincioase la aceasta slujbă, și despre toate întâmplările Preoților, care în vremea Dumnezeestei slujbi li s'a întâmplă, sau cetit și revădălit prin noi, și neaflând nimica întrînsa împotriva dreptei credințe, o judecăm a fi de mare lipsă și folosul Preoților și vrednică să tipări. Sau dat în Sibiu din Consistoriumul Neunililor 9 Mstrie 1789

Prin noi

Ioan Popovici vicarius neunililor»

Din «Predoslovie» se vede că consistorul din Sibiu a însărcinat pe învășatul «dascălul Radul Duma cântărețul bisericii Brașovului» să traducă această carte din limba slavonă și grecească, în care limbă a fost tipărită mai întâi, pe vremea patriarhului Calinic din Constantinopol.

Cartea se întinde pe 78 pagini, e tipărită cu litere cirile, împărțită în 12 capitole, de următorul cuprins:

Cap. 1. Pentru înainte gătirea preotului și a diaconului pentru slujba de zești liturghii.

Cap. 2. Pentru vremea d-zești liturghii.

Cap. 3. De lucrurile de care să cade a le păzi preotul mai înainte și după liturghie.

Cap. 4. Pentru ss. vase care sânt de trebuință la s. liturghie.

Cap. 5. Pentru materia tainei acestui trup al lui Hr. Dumnezeu.

și alte obiecte sacre, sau potrivite a desvolta pietetății, ca metanii, cruciuli etc.

După pregătirea cunoscută, conducerea sf. mănăstiri va avea misiuni religioase, serbări și conferințe pe sate, cu concursul ucenicilor și a persoanelor didactice, pentru trezirea sentimentului religios în popor și fetea lui de rădăcirile secrete.

B. și Ș.

INFORMAȚIUNI

În proiectul de lege pentru reforma electorală s'a menținut numărul de 365 deputați. S'a menținut numărul senatorilor aleși 169. Peste acest număr senatul va mai cuprinde 16 senatori aleși de camerele muncii și de comerț 4 aleși de universități, probabil 52 senatori de drept. În total, senatul va cuprinde vreo 236 senatori.

Conferințe religioase pentru armată. Cucerința Sa preotopopol mîitar, lie Hoc otă, a luat frumoașă inițiativă de a ține în garnizoanele mai mari, ca Focșani, Bacău, Ploiești — din întreg raionul Corp. V de armată — un șir de conferințe pentru ofițerii garnizoanei, având de scop de a cultiva educația morală și religioasă a ofițerilor, ca astfel și ei la rândul lor să o cultive pe a soldaților.

De sărbători. Direcțiunea generală a căilor ferate a lăsat, în vederea sărbătorilor care se apropie, o serie de măsuri în scopul sporirii numărului vagoanelor la garniturile trenurilor de călători. S'au timis ordine tuturor atelierelor din țară să repare de urgență numai acele vagoane clasă care au defecte mici reducând la minimum posibil repararea vagoanelor de marfă. S'a cerut ca până la 15 Decembrie aceste vagoane să fie reparate și îndrumate spre stațiunile de domiciliu.

Împlinirea datoriei. Ministerul instrucțiunii a trimis directorilor de licee din țară o circulară, prin care se atrage atenția directorilor, că dacă rezultatele examenelor de bacalaureat sînt atât de dezastruoase, aceasta se datorește, în mare măsură, felului cum înțeleg mulți profesori să își facă datoria. Circulara arată că nu este de ajuns ca profesorii să vină la școală în orele fixate, ci să și lucreze intensiv și cu trageră de inimă. Se cere directorilor o cât mai de aproape să privegheze asupra modului cum profesorii își îndeplinesc îndatoririle.

Caz de moarte. Ortogenarul preot George Guga din Șoimș, după un serviciu de o jumătate de veac la altarul Domnului, a trecut la cele eterne. Odihnească în pace!

Români în Franța. Ministrul de interne francez, răspunzând unei întrebări, a arătat, că acum se găsesc în Franța aproape 3 milioane de străini. Dintre aceștia sînt români peste 24 mii.

Cap. 6. Pentru materia sîngelui a lui Hr. Dumnezeu.

Cap. 7. Pentru oareși care întîmplări ce să întîmplează la d zeasca liturgică, la materia ei la săvârșirea ei și la slujitorii ei.

Cap. 8. Pentru cele ce să întîmplă la materia sîngelui lui Hristos.

Cap. 9. Pentru întîmplările ss. daruri sfîșite și săvârșite.

Cap. 10. Pentru întîmplările ce să întîmplă la preotul ce slujește liturgică ca un om.

Cap. 11. Cum să cade a să păzi dumnezeieștile taine pentru cei boinavi și

Cap. 12. Pentru darea, paza și chivernisirea dumnezeieștilor taine. —

Interesant este că unele cuvinte din text, sînt subtrase cu cerneală, iar pe marginea cărții sînt traduse în nemțește. Așa d. e.

precestanie = Abendmahl

pravoslavie = orthodox

gluglu = Leinwand

Cucerințele = Andacht

izbăvit = erlöst

osărdle = Fleis

navăltre = incursio (lat.)

utrenle = Morgengebeth

obedniță = Gebeth

odădăli = Kleider

ajun = Vorabend

Numerus clausus în Ungaria. Consiliul Societății naționale a dis utat, în sesiunea a c'atuală, «numerus clausus» pentru studenții evreilor la universitățile Ungariei. Punctul de vedere ungar a fost susținut de Klebersberg, ministrul maghiar de instrucțiune, care declară că masura se datorește existenței unui prea mare număr de intelectuali față de teritoriul de astăzi al Ungariei; prin această măsură nu se urmărește alt ceva, decât apărarea majorității naționale față de minorități, și nu numai față de evrei.

Dela vecini. Patrioții dela Budapesta, rămași credincioși Habsburgilor, sînt din nou preocupati de problema ocularii tronului maghiar. Legitimisti, adică aderenți lui Oito, fiul cel mai mare al Zlei, sînt foarte cătrăniți împotriva foștilor asiduci Albrecht și Iosif, cari au refuzat să asiste la festivitatea (năut cu prilejul împlinirii vârstei de 13 ani a fostului prinț moștenitor Oito. Un alt curent al ungarilor apără ideea că, adunarea națională, care a dețronat prin lege casa de Habsburg, este deplin suverană în alegerea viitorului rege.

Armeni măcelăriți. Din Constantinopol se vestește, că la Dardani și în comunele creștine din țara, poporația turcă și kurdistană s'a resculat zilele acestor și a măcelărit peste 15 mii de armeni. Victima a fanatismului turcesc au căzut și 11 m onari, supuși americani. Ministrul american din Constantinopol, protejând energic, a cerut guvernului dela Angara pedepsirea vinovaților și plăta de despăgubiri familiilor misiunariilor ucși.

Proclamație nouă. Americanul «profet», Robert Reitt, preziese acum un an sfîșitul lumii pentru data de 6 Februar 1925. În ajunul acestor «sfârșit», unii cuprinsi de grozăvii judecări din urmă și au dăruit averile în drașta și în stînga; alții, și mai îngrozii, s'au împușcat. Dar 6 Februar 1925 a trecut și catastrofa proclamată nu s'a produs. Profetul Robert — care se pare că n'a prea păgubit pe urmașii săi — s'a socotit acum să facă o nouă proclamație, și adică: Sfîșitul lumii va urma «cu siguranță» în ziua de 6 Februar 1926, zice americanul. Rămâne de văzut, dacă se vor mai găsi sau nu proști cari să-l creadă.

Calatorie îndrăzneată. Un fost ofițer vranghelist a încercat să facă drumul Paris Constantinopol, ascuns între roțile Simplonului. El a fost descoperit, pe jumătate mort de foame și de frig, în gara Smeterevska Palanka, la 10 km. ducă Belgrad. Îndrăznețul călător făcuse 54 de ore până atunci sub vagon. El a declarat că voia să «junga la Constantinopol, ca de acolo să încerce să se întoarcă în Rusia.

Gerștor milonar. În Londra a murit zilele trecute un călugăr, cu numele David Jones, cunoscut aproape de fiecare copil, fiindcă trăia din mila celor bogați umblând în fiecare seară la

cerșit pe la ușile crăsmelor. Îmbrăcat în haine care deabă se mai țineau pe trupul său, acest cerștor nu scotea nici o vorbă, parcă era mut. Un lucru pînă la urmă mirare celor ce-l cunoșteau, și anume: omul avea un pian, la care cânta peste zi cele mai frumoase cântece. Cu vreo 5 zile în urmă pianul călugărului nu se mai auzi. Vecinii păștrăseră atunci cu putere în casă și l'găsiră mort. Autoritățile făcând perchiție prin casă, găsiră: mari cutii de țigări din cele mai alse, două mii de lire sterline engleze în aur și peste 50 mii franci aur.

300 limbi... La o școală din Londra se învață ca mai mare parte dintre limbile care se vorbesc în partea de răsărit a lumii noastre pămîntiești. Scriu gazetele că acolo este o domnișoară cu numele de Miss Werner, care cunoaște în vorbă și scris tocmă trei sute de limbi.

ȘTIRI LOCALE

Conferință. În 20 Decembrie, Dumneșă, la ora 6, în sala prefecției, va vorbi director al «Fundației Universitare Regele Carol» și profesor universitar Al. Tzîgara Samurșă deșore: «Simțămînt artistic al poporului român» (cu proiecțiuni luminoase).

Teatru german. Începând cu seara de 15 Decembrie a. c., trupa dramatică germană, în turneu său prin Ardeal, se oprește la Sibiu pentru 20 de zile. Repertoriul, foarte variat, conține piese din literatura clasicilor, precum și drame moderne, comedii și farse. Ansamblul se alcătuiește din artiști de seamă ai școlii vieneze. Între cari și câțiva ardeleni. Reprezentațiile promit a fi bine cercetate de publicul iubitor de teatru.

Convocare. «Societatea de ocrotire a alienațiilor și anormalilor mintali precum și a familiilor lor» își va ține adunarea generală Duminică, în 20 Decembrie 1925 ora 11 a. m. în strada Mitropoliei Nr. 32. Onor. membri sînt rugați a lua parte în număr cât mai mare. În caz că nu se va prezenta numărul prevăzut în statute, se convoacă, conform statutelor, a doua adunare generală, în același loc și aceeași zi, care se va ține cu numărul prezent al membrilor.

Comitetul.

Teatru românesc. Turneul oficial, al Teatrului național din București, condus de artistul Romold Bulfnsky cu concursul dnei Cleo Pann Cernăteanu, a jucat în 13 și 14 l. c., piesele Faust, tragedie în 23 tablouri de Goethe, traducere de I. U. Soricu, și Bărbierul din Sevilla, comedia în 4 acte de Beaumarchais, traducere de A. de Herz. La reprezentațiile valoroșilor artiști bucureșteni a asistat publicul sibian în mare număr, îndeosebi a fost de față mulți tinerime școlară, elevi și eleve, care au aplaudat cu însuflețire tinerescă piesele jucate cu măiestrie puțin obișnuită în teatrele provinciale. Faust a fost interpretat, atât în roluri principale, cât și secundare, cu deosebită îngrîșire. Versurile românești au călătit poetice nu puțin, — deși nu s'a părut că b. o. Margareta, fata simplă și naivă de burgh z s'arac, g'ăște o limbă apropiată de a învățatului doctor Faust (în Goethe însă nu i așa); astfel a rămas ca artistă, de astă dată dna Cleo Pann Cernăteanu, să interpreteze, prin gesturi și mișcări, aerul de naivitate al Margaretei lui Faust; — dna Cernăteanu are mijloace d'ajuns ca să izbutească și în acest rol

CĂRȚI ȘI REVISTE

Cărticică de recomandat spre citire. În editura cunoscutului fundațiunii I. V. Sococ din București a apărut cărticica: Gândiri și maxime morale, de Emil I. V. Sococ. Sînt cugetări adevărate și nimerit spuse. Autorul lor zice, în cuvîntul său de introducere, și următoarele: Am însemnat pentru mine tot ce mi s'a părut sănătos pentru sufletul omului, fără să am pretențiunea de a fi descoperit ceva nou, și nici ca să fac oară de cugetător original. Sînt nu mai adevăruri primite de orice om cu judecata limpede, puse în legătură cu realitatea vieții și stilul lor e lipsit de acea pompă literară, care mai mult rătăcește decît luminează spiritul. Cred că, pentru sufletele doritoare de o viață interioară, aceste pagini nu vor fi fără interes și nici fără folos. — Prețul 20 Lei. Se vinde la Librăria Arhiepiscopială din Sibiu.

antimis = Altskheid (?)

proscomidie = Vorbereitung

zvezda = Stern

prescură = Messbrod

agneț = geheiliges Brod (?) etc.

Eu cred că această carte a fost înaintată la cenzură și, «Beamer-ul» însărcinat cu aceasta, și-a luat un interpret, care să-l traducă în nemțește cuvintele și expresiunile care nu le-a înțeles, și pe care și le a însemnat în limba germană pe marginea cărții.

Nu știu dacă această lucrare, destul de rară, se mai află în vre o bibliotecă d'ale noastre. În tot cazul ea este prețioasă, atât din punct de vedere al limbii și al timpului în care s'a scris, cât și pentru învățăturile cuprinse, care n'ar strica să le cunoască, să le înțeleagă și să le urmeze și preoții din ziua de azi.

Pr. George Babeș.

La Librăria Arhiepiscopială, Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: Episcopul Nicodem Munteanu
Prețul: Lei 45—, plus spese de porto Lei 5—.

Nr. 569/1925.

(147) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a III-a, de clasă primă, din Sebeșul s.s. se, în urma ordinului Ven. Consistor arhidiecezan din 24 Noembrie a. c. Nr. 9088, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele folosite în tab. B. pentru întregirea dela stat. Sesia parohială 32 jug.

Concurenții au să-și înainteze cereșile, înscrise conform normelor în vigoare, în termenul stabilit, subsemnatul oficiu protopopesc, și până în 8 zile înainte de alegere, cu observarea dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii, să se prezenteze poporul în biserică și a celebra, respective a cânta și cuvânta.

Sebeș, 28 Noembrie 1925.

Oficiul protopopesc al Sebeșului:

Sergiu Medeanu,
protopop.

Nr. 303-1925.

(141) 2-3

Concurs repetiț

În sensul ordinului Preaven. Consistor Nr. 5635/1925 și al concluziului comitetului parohial dtd 20 Noembrie 1925, se publică concurs nou pentru întregirea reînfrînării parohiei de cl. I Odorheiu, protopresbiteratului Sighișoara, cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt:

I. Cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

II. 20 jug. porțiune canonică promisă de comisiunea reformei agraie, dintre cari unul e destinat pentru edificarea bisericii, a casei parohiale și a casei culturale.

III. Stola vizitată.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cereșile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în termenul legal, având a se prezenta în vreo Duminică sau sâmbătoare în parohie pentru a face cunoștință cu poporul și a celebra și cânta.

Sighișoara, în 22 Noembrie 1925.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Sighișoarei în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Munteanu,
adm. prot.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu,
se găsește de vânzare:

Cartea de bucate**POFTĂ BUNĂ,**

de Zotti Hodoș. *Partea I completă*, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

În partea I A: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Preț 20 Lei;

În partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfume, înghețate, dulceturi, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Preț 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

La Librăria Arhidiecezană
în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

◆ legate și broșate ◆

pentru parohii, bănci, oficii și particulari cu

— prețuri moderate —

Biblioteca Universală

una dintre cele mai de seamă Biblioteci
apărute până acum la noi

Nr. 1 apărut 100 ◆ Prețul unui Nr. 1 Leu

Au sosit la Librăria Arhidiecezană

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăți literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toți, Minerve, Căminul, Sămănătorul, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clupe de citire, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală, Lumea copiilor Steaua copiilor, Astra nouă, Biblioteca clasică, Biblioteca Inimii, Biblioteca Energia, Cunoștințe folositoare, Seria A, B, C, D. Biblioteca Agricolă și Biblioteca «Sămănătorul»

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană

PRIBEGII

comedie în 2 acte, localizare după NESTROY

de Dr. Sebastian Stanca

Preț 10 Lei. — Plus porto poștal 5 Lei.

Vlăduțul mamei

comedie într'un act de LUPEAU

Preț 8 Lei. Plus porto poștal 5 Lei.

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Preț 13 Lei —, plus spese de poștă 5 Lei

Vechea revistă ilustrată

„Cosinzeana“

Intemeiată în anul 1911 de

Sebastian Bornemisa

apare și acum în Cluj sub aceeași conducere și având colaborarea celor mai de seamă scriitori. Cereți numere de probă gratuite din această excelentă revistă de familie, indispensabilă în fiecare casă. Adresa:

(146) Cluj, Piața Cuza Vodă 16. 2-6

Prăvălie românească
de manufactură

VASILIE HOZA

Sibiu, Piața Huet 6, Sibiu

Filiala:

Blaj, Piața Inocențiu Cloan 12, Blaj

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia ca: Zefre, Delenuri, Satinuri, Șifonuri, Basmale, etc., precum și odăjdii bisericesti: Vestimente și Prapori, din cele mai bune stoffe cehice, apoi Potire, -adeșițe, Cruci de mână și Cruci de prapori cu prețuri convenabile.

— Serviciu ireproșabil —

NB. Rog nimeni să nu-și comande din alt loc până ce nu se va convinge de prețurile mele.

Cu toată stima:

Vasilie Hoza.

(145) 2-3

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate la administrația ziarului

Telegraful Român

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1926

— Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri —

Conținutul acestui Calendar este următorul: Toată darea cea bună... An de muncă: Patriarhatul, Unificarea, Comerț, Donații, La Brașov, La Stockholm, La Ierusalim. Rugăciune de mulțumire, de Regina Maria. Locurile de închinare: Betleem, Nazaret, Capernaum, Ierusalim, Iordan. Cain (versuri). Pelernajul la Ierusalim cu interesante vederi, între care amintim: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae pe vapor în mijlocul pelerinilor, Sfestanie la Râul Iordanului, La Marea Moartă, La Muzeul din Cairo, Caravara de pelerini spre piramide, Grupul lor în fața Sphinxului și a piramelor, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae înaintea Sphinxului în Cairo. — Constantin cel Mare și mama sa Elena. Cântec de leagăn (versuri). Icoane din Biblie (Intrarea lui Hristos în Ierusalim, Izgonirea vânzătorilor din biserică, Isus pe mare). Pe cele două maluri ale Nistrului, de Pr. A. Nanu. Cântecul nostru (versuri). Nicodim cere interviu Mântuitorului, de Pr. Dr. Gr. Cristescu. Sfântul Duh. — Felurite: 1. Jurământul mișelului 2. Când s'a sădit via. 3. Biblia și Caragiale. 4. Credința mântuitoare. 5. Tatăl nostru unguresc. 6. Șarlatanie adventistă. — Olume, Tărgurile, Anunțuri diferite.

Chipuri: Un izvor în pustie. Cetatea Bellemeului. Vederea gen. a Nazaretului. Cetatea Ierusalimului. Fațada bisericii sf. Mormânt. Patriarhatul Damianos al Ierusalimului. Mormântul Maicii Domnului Ierihonul. Botez în apa Iordanului. În pustiu. Cain omorând pe Abel. Intrarea lui Hristos în Ierusalim. Izgonirea vânzătorilor din biserică Isus umblând pe mare. Catedrala din Sofia, ș. a.

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii; Însemnarea tărgurilor, întocmite după luni, ș. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu **Șematismul** bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheti și învățători, — și altă ediție **fără Șematism**.

Prețuri: Ediția cu Șematism 40 Lei, — fără Șematism 20 Lei.

Plus porto poștal 5, și sânt a se trimite înainte prin mandat poștal.

— Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat —